

दुःसचिव (2. दुष् + स^०) m. ein schlechter Minister Spr. 2808.
 दुःसंतुष्ट (Conjectur SCHLEGEL's) zu streichen; vgl. Spr. 435.
 दुःसमर्थ (2. दुष् + स^०) adj. schwer zu begreifen SARVADARĀṢANAS. 93, 14.
 दुःसर्प (2. दुष् + सर्प) m. eine böse Schlange KATHĀS. 99, 46.
 दुःसाध्य 1) KATHĀS. 121, 272. अभिलाषा schwer zu erfüllen 72, 143. —
 4) schwer zu versöhnen Spr. 917.
 दुःस्थः überall die Bedeutung dem es schlimm geht, worum es schlimm
 steht, sich in übler Lage —, sich in Noth befindend, elend; vgl. noch
 Spr. 1939. 2226.
 दुःस्थित 1) dass.; vgl. noch Spr. 3639. KATHĀS. 51, 103. 52, 298. 74,
 118. 88, 10. 96, 7. 111, 49. 115, 95. 120, 17.
 दुःस्थिति (2. दुष् + स्थि^०) f. eine üble Lage, schlimme Verhältnisse
 KATHĀS. 71, 240.
 दुःस्फोट HALĀJ. 2, 321.
 दुःस्वप्न, °शान्ति Verz. d. Oxf. H. 86, b, 45. °नाशिनो मन्त्राः 398, a, No. 144.
 1. दुक् 1) दुह्यत melket BUĀG. P. 10, 29, 22. — 2) Spr. 1813. दुह्येयम्
 WEBER, GJOT. 43. — 3) परोपकाराय दुह्यति गावः Spr. 1734. यथाकामं
 दुह्यति gewähren BUĀG. P. 11, 19, 35. — Sp. 714, Z. 27 streiche Nom.
 act. das Melken in दुग्धवन्धक.
 — निम् Spr. 713, Z. 3 lies M. st. MBH.
 — प्र vgl. प्रदोहृ ङ.
 दुहितृ, acc. pl. दुहितरः R. 3, 20, 28.
 हडाप्, हडाश AV. Prāt. 2, 60.
 हत 2) c) N. pr. eines Wesens im Gefolge der Durgā Wilson, Sel.
 Works 2, 39.
 हताङ्गद m. Titel eines Actes im Mahānāṭaka Verz. d. Oxf. H.
 143, a, No. 293.
 हरः सरो हराद्वीयस्तत् KATHĀS. 60, 172. भूमिं हराद्वीयसोम् (so
 zu lesen) 123, 14. — 1) हराद्वीयः KATHĀS. 63, 21. नेत्रे हरमनञ्जने so
 v. a. durchaus, ganz und gar Spr. 1617. — 4) गतं हरे विप्रस्वप्नभरणां
 वाञ्छितमपि ist hin so v. a. daran ist nicht mehr zu denken Spr. 2847.
 हरे कर aufgeben. ऋतां हरे कुरु प्रेषसि 2213.
 हारतम्. मरुतानविरोधं च हारतः परिवर्षयेत् von fern so v. a. auf
 jegliche Weise Spr. 2147.
 हारीकर, वार्षाघहारीकृतवपस्पक weit fortgerissen KATHĀS. 74, 127.
 हारीम् KATHĀS. 104, 191.
 हारेपश्यां (हरे + प^०) f. N. pr. einer Spiel-Apsaras TB. 3, 7, 13, 3.
 हर्वागपतिव्रत n. Boz. einer best. Begehung Verz. d. Oxf. H. 284,
 b, 18. 23.
 हर्वाव्रत n. desgl. ebend. 283, a, 7.
 हर्षक 1) पापी तां कुलहर्षिकाम् KATHĀS. 64, 62. वैद्विर्दर्शनहर्षकैः LA.
 (II) 86, 13. श्रीहर्षकनिर्द्देशैः 89, 20. — Vgl. मुखहर्षिका.
 हर्षण 4) a) Z. 6 zu अर्थ^० vgl. Ind. St. 10, 200. — c) genauer eine
 gegründete Einwendung, Widerlegung; vgl. noch SARVADARĀṢANAS. 4, 20.
 13, 11. 43, 19. 47, 11. 62, 11. 158, 5. — d) Spr. 1690. — Vgl. मुख^०.
 हर्षणाता (von हर्षण) f. das ein-Fehler-Sein: गुणो हर्षणाता याति
 Spr. 864.
 हर्षित s. u. 1. दुष् caus.; दोषहर्षितव n. das mit-einem-Fehler-Be-
 v. Theil.

haftetsein SARVADARĀṢANAS. 49, 18. 80, 14.
 हृषिताश्च m. N. pr. eines Fürsten VP. 386, N. 24. v. 1. अश्रुत्विताश्च,
 अश्रुत्विताश्च.
 1. हृष्य 1) b) Spr. 4018.
 2. हृष्य 1) b) Çiç. 3, 21. — Vgl. कल्प^०, तूष्.
 दृक्पथ, दृक्पथं गा zu Gesicht kommen VIKR. 93. व्यतीत्यास्य मुनि-
 शिष्यस्य दृक्पथम् KATHĀS. 117, 133.
 दृक्शक्ति genauer: bei den ekstatischen Paçupata eine übernatür-
 liche Sehergabe; vgl. SARVADARĀṢANAS. 76, 5.
 दृगल n. nach dem Comm. Stückchen; s. वृगल.
 दृगोल lies Doppelsphäre und vgl. GOLĀDHJ. 6, 8. 9. °क m. dass. 2.
 दृग्वलय (दृष् + व^०) Vertical-Kreis, Azimuth GOLĀDHJ. 6, 6.
 दृष्णउल्ल dass. GOLĀDHJ. 6, 7.
 दृढता, वपुषि so v. a. feste Gesundheit Spr. 4931.
 दृढधुर lies mit einem festen Zapfen versehen.
 दृढवल m. N. pr. eines Arztes Verz. d. Oxf. H. 314, b, 4 v. u.
 दृढबुद्धि m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 101, 48.
 दृढमुष्टि 1) Z. 3 lies मुष्टिम्. — 3) m. eine feste Faust KATHĀS. 109, 148.
 — 4) N. pr. eines Mannes KATHĀS. 69, 19. 100, 56. — Vgl. वदमुष्टि.
 दृढत्रत adj. DAÇAR. 2, 4. = अङ्गीकृतनिर्वाहक Schol. — m. N. pr. eines
 Mannes KATHĀS. 117, 123. fg.
 दृति 1) सार्धवाक्स्य कस्यापि च्युतां हेममृतां दृतिम् (also f.) KATHĀS. 64,
 28. दृतय इत्र श्रसन्ति wie Blasebälge BUĀG. P. 10, 87, 17. Auch दृती f.:
 ता देवरानुत् सखीन्सिपिचुर्दृतीभिः 73, 17. = उदकानेदनचर्मयन्त्रैः सेचन-
 पात्रैश्च Schol. — Vgl. मर्त्^०.
 दृम् 1) अशेष^० BUĀG. P. 10, 12, 28. प्रत्यग्दृम्, परागदृम् WEBER, RĀMAT.
 Up. 349. — 2) a) तासां दृक्संगमं प्राप्य wenn man dazu kommt sie zu
 sehen und mit ihnen zusammen zu sein Spr. 2488. — d) als Auge Bez.
 der Zahl Zwei WEBER, Nax. 2, 382.
 दृशि 2) BUĀG. P. 10, 33, 23.
 दृशिमत् (von दृशि) adj. sehend BUĀG. P. 10, 38, 14. 52, 37.
 दृशीकुं m. TS. 7, 3, 1, 2.
 दृम् (von दृष्) in अति^० sehr durchsichtig (dünn gestreut); अर्नतिदृम्
 स्तृणाति प्रज्ञैवेनै पद्मभिरर्नतिदृम् करोति TS. 2, 6, 3, 2. Unsere Hdschr.
 liest °दृश्य.
 दृश्य 1) दृश्यप्रच्यवभेदेन पुनः काव्यं द्विधा मतम्। दृश्यं तत्राभिनेयं तत्
 SĪU. D. 272. Z. 4 MĀLAV. 10, 11 दृश्य n. so v. a. ein dem Auge zugäng-
 licher Gegenstand; vgl. Spr. 3163.
 दृश्यता, त्रयं दृश्यतपोच्यते DAÇAR. 1, 7. Streiche BHARTṚ. 1. 93 (vgl. Spr.
 3003) und 15. — SĪRĀS. 1, 16 steht दृश्यादृश्यता.
 दृश्चन् vgl. oben दीर्घ^०.
 दृषद्, दृषत्पुत्र der obere kleinere Mühlstein Ind. St. 5, 303. दृषद्दम्
 dass. BUĀG. P. 10, 9, 6.
 दृषत्, ऀच. Ça. 9, 7, 12 liest die Ausg.: किन्दन्निव वपुर्दृषत्। दृषन्निव
 बुद्ध्यात्, die von uns verglichenen Hdschr. °कुर्याद्दृष^० und कुर्याद्दृष^०,
 Comm.: अनुचारात्पेययन्; vgl. रूप^०.
 दृष्टकर्मन्, कार्यघट्टकर्मो यः शास्त्रज्ञो ऽपि स मुह्यति Spr. 2336.
 दृष्टनष्ट KATHĀS. 33, 184. 64, 31. DAÇAR. 1, 30. SĪU. D. 333.